Chương 2144 — Bí Mật Của Vu Tộc

Hạ Nhân thở hắt ra một hơi thật sâu.

Truyền tống trận cuối cùng rốt cuộc cũng coi như kết thúc.

Lúc này đây, anh đã đứng trên Thiên Vu Đại Lục.

Nhưng, nơi này là một ngọn núi cao hùng vĩ khác thường.

Truyền tống trận đài không dựng trong một đại thành nào đó của Thiên Vu Đại Lục, mà dựng trên một ngọn núi lớn giữa hoang dã.

Người nghi hoặc như Hạ Nhân rất nhiều, ai nấy đều hơi không thích ứng.

Nhân viên chính thức phụ trách truyền tống trận bước ra giải thích, nói: "Chư vị, chúng tôi chỉ phụ trách truyền tống, còn về sao truyền tống trận không ở trong thành, là vì Vu Tổ không cho dựng trong thành!"

"Các vị nhìn, hướng này, có một con sông lớn, qua sông này là có một toà thành trì khổng lồ, tên 【Thiên Đô Thành】."

"Thiên Đô Thành, là thành thị lớn nhất trên Thiên Vu Đại Lục, các vị tự bay qua là được!"

"Không xa, nửa nén nhang là tới!"

"Nhưng phải nhớ nha, trong thành không cho phép phi hành, các vị phải hạ xuống ngay cổng thành!"

Hạ Nhân nhìn theo hướng người này chỉ, rồi đôi cánh sau lưng khẽ giật, xoè ra.

"Vút" một cái, hoá thành lưu quang bay đi.

Quả nhiên, nửa nén nhang sau, Hạ Nhân liền thấy một con sông lớn, qua sông là toà thành trì kia.

Thoạt nhìn toà thành màu đen này, Hạ Nhân hít vào một hơi khí lạnh.

Từ bầu trời bên ngoài nhìn về phía trước, một cái nhìn không thấy đầu.

Không phải toà thành này không thấy đầu, mà một bức tường thành cũng không thấy đầu.

Hơn nữa, tường thành nơi đây xây cực kỳ cao lớn, đủ ngàn trượng.

Hạ Nhân chưa từng thấy tường thành cao lớn đến thế.

Nhưng nghĩ một chút Hạ Nhân cũng hiểu ra.

Truyền thuyết thân cao và tu vi Vu tộc có liên quan với nhau.

Vu tộc Thần Tướng cảnh bình thường, đại khái chẳng khác nhân tộc thường là bao, thân cao đều dưới sáu thước!

Nhưng tu tới Thần Ngự cảnh rồi, thân cao này liền cao thành một trượng.

Tới Vu Vương là vạn trượng, Vu Hoàng là mười vạn trượng, Vu Đế là trăm vạn trượng.

Đã thân hình cao lớn, thì thành trì xây cao lớn hơn thành thường cũng hiểu được.

Hạ Nhân thu đôi cánh do thần lực ngưng tụ sau lưng, hạ xuống cổng thành trì.

Nhìn hai bên một cái, tường thành hai phía đều không thấy đầu, thậm chí thần niệm cũng quét không tới đầu.

Không ngừng có đủ loại người ra ra vào vào cổng thành.

Hơn nữa, trên bức tường cao còn khắc hai cái đầu Vu thần Vu tộc sống động như thật.

Mày Hạ Nhân khẽ nhíu, anh nhìn hai cái đầu này một hồi, thầm nghĩ kỳ lạ thật, sao lại khắc hai cái đầu nhỉ!

Theo đám đông chen chúc vào cổng thành, rồi thân Hạ Nhân lại giật một cái.

Vừa nãy tường thành che khuất thân của hai gã khổng lồ này, nên bên ngoài tường chỉ thấy được cái đầu họ, nhưng vào cổng thành rồi mới phát hiện, hai người này thì ra là hai gã khổng lồ giữ cửa đứng bên trong cổng thành.

Hạ Nhân hít vào một hơi khí lạnh, anh cảm thấy thần cách giữa mày hai gã gác cửa này, còn lớn hơn thân thể mình vô số lần.

Tu sĩ Vu tộc, tu vi tới Thần Tôn cảnh mới có được thân hình ngàn trượng, hai người này chẳng lẽ là Thần Tôn?

Đường xá trong thành rộng rãi khác thường, đơn giản là một quảng trường.

Kiến trúc hai bên cũng cao lớn chưa từng có.

Hạ Nhân cảm thấy mình như một người lùn bé nhỏ bước vào nước của người khổng lồ.

Trong thần giới, tu sĩ bình thường tu vi tới Thần Vương cảnh, là có thể thi triển 【Pháp Tướng】!

Pháp tướng Thần Vương cảnh, gọi là Thần Vương pháp tướng, cơ bản đạt tới cao ngàn trượng.

Hơn nữa, Vu Vương cấp bậc tương ứng, thân cao thực tế đã có vạn trượng.

Nên tu sĩ bình thường cùng cảnh giới dù thi triển pháp tướng cũng không cao lớn bằng thân hình Vu tộc.

Bao nhiêu năm nay, Hạ Nhân tự nhiên cũng đã tìm hiểu toàn diện về Vu tộc.

Anh phát hiện Vu tộc quả thật là một chủng tộc thần kỳ.

Thân hình cao lớn chỉ là một mặt thần kỳ của họ.

Mặt khác, họ không tu đạo pháp, chỉ tu nhục thân.

Mỗi ngày lấy huyết nhục tưới tắm mài giũa thân thể mình, là có thể tăng trưởng tu vi, tới một mức độ nhất định thì đột phá cảnh giới.

Năm cảnh giới đầu của Vu tộc giống thần giới, bắt đầu từ Thần Tướng cảnh, sau lần lượt là Thần Ngự cảnh, Thần Linh cảnh, Thần Quân cảnh, Thần Tôn cảnh.

Ba cảnh giới sau xưng hô hơi khác thần giới, lần lượt là Vu Vương cảnh, Vu Hoàng cảnh và Vu Đế cảnh.

Đương nhiên, chỉ khác cách gọi thôi, chiến đấu lực tương tự Thần Vương cảnh, Thần Hoàng cảnh, Thần Đế cảnh của các chủng tộc khác trong thần giới.

Vu tộc bình thường chỉ tu nhục thân, lúc đánh nhau cũng không biết vận dụng pháp tắc đại đạo!

Hơn nữa họ cũng không tu pháp tắc đại đạo.

Nhưng vì nhục thân đủ mạnh, lực lượng đủ mạnh, nên khi giao đấu cùng cảnh giới, họ thường có thể dùng lực lượng thuần tuý nghiền ép tu sĩ đạo pháp.

Nhưng, cũng không tuyệt đối, một số thiên chi kiêu tử mạnh mẽ, vẫn có thể dựa vào áo nghĩa đạo pháp để thắng Vu tộc cùng cảnh giới.

Ngoài ra không phải tất cả Vu tộc đều không thông đạo pháp!

Truyền thuyết Vu tộc có mười hai thần cách truyền thừa chí cao vô thượng.

Mười hai thần cách này lần lượt là: thời gian, không gian, kim, mộc, thuỷ, hoả, thổ, thêm ánh sáng, bóng tối, lôi điện, đại phong, thiên vũ.

Mười hai thần cách này khác thần cách bình thường của thần giới, chúng thấm nhuần Hồng Mông chi lực, nên có thể truyền thừa vô tổn.

Truyền thuyết chỉ cần có đệ tử Vu tộc cảnh giới đỉnh phong Vu Hoàng xuất hiện, là có thể trực tiếp dung hợp bất kỳ thần cách nào ở trên, rồi lập tức thành tựu Vu Đế.

Vu Đế khi ấy chẳng những có nhục thân cường hoành, còn có lực lượng pháp tắc đạo pháp thành thục.

Lực lượng và đạo pháp song tu, có thể tuỳ ý nghiền ép bất kỳ Phụ Thần nào, thậm chí có thể sánh ngang Phong Hào Thần Đế, thậm chí có truyền thuyết Thần Đế Vu tộc có thể đánh nhừ tử một số Phong Hào Thần Đế.

Sự cường đại của Vu tộc, cũng bắt nguồn từ đây.

Còn một truyền thuyết nữa, trong trường hợp mười hai Vu Đế đủ cả, mười hai Vu Đế có thể hợp làm một hoá thành một người, trong thời gian ngắn có thể ngang quét tất cả, tuyệt thế vô địch.

Thậm chí có thể một chiến với Chủ Tể Chi Thần mà không thất thế.

Như vậy, Vu tộc, chính là chủng tộc lớn nhất của cả thần giới.

Đáng tiếc là, Vu tộc cường đại như thế đã là truyền thuyết thời viễn cổ rồi, vì chẳng biết nguyên nhân gì, Vu tộc làm mất truyền thừa của mình.

Mười hai thần cách từng thấm Hồng Mông chi lực trong truyền thuyết, mất đi quá nửa.

Trong đó không gian, thời gian, ánh sáng, bóng tối, đại phong, thiên vũ đều biến mất.

Thậm chí kim mộc thuỷ hoả thổ ngũ hành cũng gom không đủ.

Còn về rốt cuộc còn mấy cái, thì chỉ Vu Đế của Vu tộc mới biết.

Bên ngoài suy đoán, có thể còn ba cái, cũng có thể năm cái, nhưng nhiều nhất không quá năm cái.

Chương 2145 — Ẩn Kín, Đại Đạo Cờ Vây

Thời đỉnh phong Vu tộc có mười hai vị Vu Đế, lúc đó ai dám chọc?

Nói câu khó nghe, ngay cả Chủ Tể Chi Thần chưa chắc đã dám dây vào.

Một chủng tộc dựa vào bảo vật chống đỡ, bảo vật rồi cũng có ngày mất.

Mười hai thần cách trong dòng sông thời gian, trong quá trình truyền thừa, tổng sẽ gặp một số ý ngoại.

Nên, giờ Vu tộc còn dư ba năm cái, biết đâu qua vô số kỷ nguyên nữa, ba năm cái cuối cùng này cũng không còn.

Nhưng hiện giờ, dựa vào ba năm cái thần cách này, Vu tộc vẫn có thể độc bá một phương.

Để tránh Hồng Mông thần cách của mình bị người ta nhìn ra, lần này Hạ Nhân tới Vu tộc cũng dùng thần thông Tam Thập Nhị Đại Trượng Phu.

Hình tượng hiện tại của anh vẫn là dung mạo đẹp trai bức người kia, còn thần cách thì là thuộc tính không gian.

Nói tới thần cách, chính Hạ Nhân cũng có chút nghi hoặc.

Theo lý mà nói, tu sĩ trong thần giới khi tu hành đại đạo pháp, cơ bản chỉ có thể tu hành đạo pháp cùng thuộc tính thần cách của mình.

Không phải đạo pháp khác không tu được, chỉ là hiệu suất quá thấp thôi.

Nhưng thần cách anh là Hồng Mông thần cách, khi tu hành không gian đạo pháp hay đạo pháp khác, đều không phát hiện hiệu suất lĩnh ngộ đạo pháp thấp.

Dường như, có thể tu hành bất kỳ đạo pháp nào vậy.

Hạ Nhân đang bước đi, đột nhiên nghe thấy một đoạn âm thanh cực có tiết tấu.

Còn chưa kịp quay đầu nhìn, đã thấy một bàn chân khổng lồ "rầm" một cái hạ xuống bên cạnh thân anh.

Rồi gã khổng lồ to lớn bước qua đỉnh đầu anh.

Hạ Nhân tức thì ngưỡng mộ.

Trong đại thành thế này, nếu thân hình to lớn thì đi đường cũng có ưu thế chẳng phải sao?

Đi nửa ngày, anh cuối cùng cũng tới khu vực lõi của Thiên Đô Thành.

Thương hội chỗ này khác các nơi khác, không phải kiểu tầng nối tầng, mà là một đại điện nối một đại điện.

Chắc cũng là để tiện cho những gã khổng lồ thân hình to lớn.

Hạ Nhân bước vào đại điện đầu tiên.

Đại điện này cao đến đáng sợ, đủ ngàn trượng.

Các điện đường khác phía sau đại điện, cái sau cao hơn cái trước, vạn trượng, mười vạn trượng…

Xem ra, cũng là hạn chế Vu tộc tu vi khác nhau vào.

"Đạo hữu… muốn mua gì?" Chưởng quầy đại điện này không phải Vu tộc, tu vi ở Thần Tôn cảnh, nhưng thân thể lại to bằng Hạ Nhân.

Hạ Nhân chắp tay: "Chào cụ… vãn bối tham kiến tiền bối!"

Người khác vì thói quen nghề nghiệp gọi một tiếng đạo hữu, nhưng Hạ Nhân không thể gọi đạo hữu.

Lễ nghi cần có thì vẫn phải có.

"Không cần khách khí, ngươi muốn gì, ta sắp xếp người dẫn ngươi đi chọn!" Chưởng quầy cười ha hả phất tay.

Hạ Nhân hỏi: "Vãn bối muốn tới cố thổ Vu Thần, không biết ở phương nào, tiền bối có thể chỉ giáo một hai không?"

Vị Thần Tôn cảnh vốn đang cười ha hả, sắc mặt đột nhiên tối sầm.

Người mua sắm xung quanh cũng lần lượt nhìn về phía Hạ Nhân.

Có người trên mặt mang nụ cười, có người châm chọc.

Kẻ phẫn nộ, là những Vu tộc thân hình cao lớn.

Tình huống này Hạ Nhân hiểu ngay, chắc chắn mình đã phạm phải húy kỵ gì đó.

Thế là anh lập tức đổi giọng, nói: "Ta có một người bạn, hẹn với ta gặp nhau ở phía nam cố thổ Vu Thần, nên ta muốn tới đó tìm!"

Nói vậy, những Vu tộc phẫn nộ cũng lần lượt thu lại ánh mắt ăn tươi nuốt sống.

"Ha ha ha…" Chưởng quầy nói: "Dễ nói dễ nói, cố thổ Vu Thần rất lớn, ngươi nói lại quá chung chung… thế này đi, cửa hàng chúng ta có bản đồ chi tiết cả Thiên Vu Đại Lục, lão phu thấy ngươi có thể mua một bản phòng thân!"

Hạ Nhân gật đầu: "Được, vậy lấy một bản đồ đi!"

Bản đồ này để ngay chỗ chưởng quầy.

Ông ta lấy một ngọc giản, nói: "Ngươi là tu sĩ Huyền môn, ngọc giản là được, cảm ơn một vạn khối thần kim trung phẩm, hoặc một khối thượng phẩm!"

Hạ Nhân bĩu môi: đắt thật đấy.

Nhưng không cách nào, có thứ đắt cũng phải mua.

Một khối thần kim thượng phẩm trả xong, ngọc giản này liền tới tay Hạ Nhân.

Anh vội vàng cầm ngọc giản rời đi.

Vừa đi chưa đầy mười hơi thở, sau lưng đã có một nam tử mặc đạo bào trắng đuổi theo.

"Đạo hữu… đạo hữu xin dừng bước…"

Nam tử bước nhanh tới trước mặt Hạ Nhân.

Hạ Nhân quay người nhìn một cái.

Gã này không phải Vu tộc, là một nhân tộc bình thường.

Thần Quân cảnh, nhưng tu vi cao hơn, là tầng mười hai.

Người này thân hình thon dài, mặt mày tuấn tú cực có khí chất, thần cách giữa mày ánh ra hai màu đen trắng.

"Chào ngươi!" Hạ Nhân chào hỏi.

"Tại hạ Vi Chi Dịch!" Nam tử nói: "Dám hỏi danh tính đạo hữu?"

Hạ Nhân cũng không giấu, trực tiếp nói: "Hạ Nhân!"

"Thì ra là Hạ đạo hữu… ha ha ha…"

"Vừa nãy ta thấy ngươi, dường như muốn tới cố thổ Vu Thần?"

Chẳng đợi Hạ Nhân trả lời, gã tiếp tục: "Không giấu ngươi, rất nhiều người tới đây, đều muốn tới cố thổ Vu Thần thử vận may, điểm này ai cũng ngầm hiểu!"

"Nhưng vấn đề là, Vu tộc cũng phải giữ thể diện!"

"Hả?" Hạ Nhân ngẩn ra: "Vậy à?"

Điểm này Hạ Nhân quả thật chưa tìm hiểu tới.

Vi Chi Dịch nói: "Là thế này, cái cố thổ Vu Thần này, là nơi táng Vu!"

"Mỗi vị Vu thần trước khi chết đều sẽ vào trong đó, rút cạn tinh huyết nộp lên, rồi nhục thân táng ở cố thổ!"

"Thời gian lâu, chân thân các Vu thần này thậm chí hoá thành từng dãy núi!"

"Nói trắng ra, đây là nơi chôn tổ tông, ngươi đoán những người Vu tộc nghe có kẻ muốn tới đây tìm bảo, sẽ cảm thấy thế nào?"

Hạ Nhân tức thì hiểu: "Thì ra vậy!"

"Ha ha ha…" Vi Chi Dịch cười ha hả, nói: "Nên đấy, không thể nói thẳng, muốn đi thì cứ đi, tới nơi nộp tinh huyết, họ tự nhiên sẽ cho ngươi vào!"

"Đúng rồi, đạo hữu ngươi là thần cách không gian à?"

"Quá tốt!" Vi Chi Dịch nói: "Chúng ta có thể lập một đội, cùng vào trong tìm bảo, thế nào?"

"Đạo hữu yên tâm, ta xuất thân đại tộc thần quốc, tuyệt không tính kế đạo hữu, chỉ là trong cố thổ Vu Thần có nhiều nhiễu loạn pháp tắc không gian, nếu có một đội hữu hiểu quy tắc không gian, với ta là bách lợi vô nhất hại!"

"Đương nhiên, đội hữu không chỉ mình ta, còn hai người khác!"

Hạ Nhân cũng không cự tuyệt, nhưng cũng không đồng ý ngay, mà nhìn Vi Chi Dịch hỏi: "Vi đạo hữu, đây là… thần cách âm dương à?"

Hạ Nhân thấy thần cách gã một nửa đen một nửa trắng, trong đó quang hoa lưu chuyển, áo nghĩa phi thường, nên đoán một chút.

Vi Chi Dịch lắc đầu, nói: "Không phải… ta tu là pháp tắc đại đạo cờ vây!"

Hạ Nhân mặt đầy kinh ngạc: "Thần cách cờ đạo?"

"Đúng vậy!" Vi Chi Dịch nói: "Đại đạo cờ vây, đen trắng làm quân, ha ha ha, nên thần cách giữa mày ta hiện ra màu đen trắng!"

Chương 2146 — Lập Đội, Người Giữ Mộ

Thần cách này đúng là có chút đặc biệt.

Hạ Nhân lần đầu nghe nói, cũng là lần đầu thấy.

"Hạ đạo hữu, được không nào?" Vi Chi Dịch vẫn đang hỏi chuyện lập đội.

Hạ Nhân tiếp tục hỏi: "Vậy… đội hữu khác thì sao, có những ai?"

Vi Chi Dịch nói: "Đều là Thần Quân cảnh, nhưng tu vi đều cao hơn ngươi, một người là thần cách lôi thuộc tính tầng mười, còn một người thần cách huyết thuộc tính tầng mười hai!"

Hạ Nhân hơi giật mình: thầm nghĩ không lẽ trùng hợp thế?

"Ừm…" Anh khựng lại, hỏi: "Huyết thuộc tính, là tu huyết chi đạo pháp à?"

"Đúng!" Vi Chi Dịch nói: "Đạo hữu hứng thú với huyết thuộc tính? Rất tốt, vị đạo hữu huyết thuộc tính này tới từ Hải Đường Thần Quốc, đại quốc huyết tộc thật sự, tí nữa hai người có thể giao lưu một chút!"

"Được!" Hạ Nhân nói: "Chúng ta cũng phải xem qua các đội viên khác chứ, lỡ người ta không ưng ta thì sao!"

"Ha ha ha…" Vi Chi Dịch cười lớn, nói: "Không có đâu, hai người bạn kia của ta tính cách đều cực tốt!"

"Đi đi đi, ta dẫn ngươi đi xem!"

Đừng nói đội hữu là Thần Quân cảnh, cho dù là Thần Tôn cảnh, anh cũng không sợ đối phương tính kế gì.

Cho dù Thần Vương cảnh tới thì đã sao?

"Đi…" Hạ Nhân sảng khoái đi theo Vi Chi Dịch.

Đi trong thành một lát, hai người liền tới một tiểu viện hẻo lánh.

Trong tiểu viện có một lương đình, trong lương đình ngồi hai người.

Một là đại hán thân hình vạm vỡ, giữa mày lấp lánh lôi quang lập loè, người này nhìn là biết có thần cách thuộc tính lôi điện.

Người kia là một nữ nhân mặc trường bào eo thon màu đỏ thẫm, nữ nhân dung mạo mỹ lệ, trên người tự mang một luồng cao ngạo.

Khỏi phải nói, nữ nhân này chính là tu sĩ huyết thuộc tính từ Hải Đường Thần Quốc tới.

Khoảnh khắc thấy nữ nhân, Hạ Nhân thở phào: may không phải anh em nhà họ Thương.

"Mời mời mời…" Vi Chi Dịch cũng mời Hạ Nhân vào đình, cười ha hả nói: "Được rồi hai vị, đây là đội hữu thuộc tính không gian ta mời tới!"

Hai người kia nhìn Hạ Nhân, mày khẽ nhíu.

Đặc biệt là nữ tử huyết tộc, nàng còn thẳng thừng nói: "Chỉ có ba tầng?"

"Ba tầng khá rồi đấy!" Vi Chi Dịch nói: "Tu sĩ tu luyện không gian đạo pháp vốn đã ít, có được ba tầng là tạ ơn trời đất rồi!"

"Cũng đúng lý!" Nữ tử gật đầu, nói: "Thần cách không gian quả thật không dễ tìm!"

Gã đại hán vạm vỡ bên cạnh cũng gật đầu: "Ta cũng không có vấn đề, Vi Chi Dịch, giới thiệu đi!"

"Được!" Vi Chi Dịch nói: "Đây là Hạ Nhân Hạ đạo hữu…"

"Hạ đạo hữu, hai vị này là bạn ta, vị đạo hữu có thần cách lôi thuộc tính này, tên Trình Mộc Sơn!"

"Vị đạo hữu huyết tộc này, tên Ấn Hiểu Nguyệt…"

"Ấn Hiểu Nguyệt Ấn đạo hữu là người hoàng thất Hải Đường Thần Quốc, là hậu duệ của Phong Hào Thần Đế, chẳng những thiên phú tuyệt luân, còn là…"

"Được rồi, được rồi!" Trên mặt Ấn Hiểu Nguyệt lập tức hiện lên vẻ hơi bất nhẫn, nàng phất tay nói: "Ngươi đừng thổi phồng ta nữa, mấy chuyện cỏn con này không nhắc cũng được!"

"Được rồi!" Vi Chi Dịch nói: "Vậy không nói nữa!"

"Nào chư vị uống trà, lát nữa chúng ta bàn bạc một chút!"

Gã rót cho mỗi người một chén trà.

Hạ Nhân uống một ngụm, nhìn thì uống vào bụng, thực tế lại bị anh lén chuyển vào không gian thần khí.

Chuyện Lý Nguyệt Nhân bị Viên Chủng Đào hạ dược trước kia vẫn còn rành rành, Hạ Nhân không thể không cẩn thận thêm phần.

"Chư vị, cố thổ Vu Thần thật ra chính là một nấm mồ của vô số tiền bối Vu tộc!"

"Hơn nữa không phải tất cả Vu tộc vẫn hoá đều có tư cách vào nấm mồ này, ít nhất tu vi phải đạt cảnh giới Vu Vương!"

"Người tu vi cao nhất, thậm chí có cả Vu Đế của Vu tộc!"

"Vô số nấm mồ Vu tộc trộn lẫn vào nhau, khí tức khổng lồ hùng hậu, có thể nói tự thành một giới!"

"Trong này khí huyết chi lực cực mạnh, lại sinh ra ma vật cường đại, nguy hiểm chưa biết, còn có một số loạn lưu quy tắc không gian!"

"Nên ta mới cần chư vị gia nhập đội ngũ chúng ta!"

"Thần cách lôi điện thuộc tính, thiên sinh khắc chế chư ma!"

"Còn thần cách không gian thuộc tính của Hạ đạo hữu, có thể phát hiện trước dao động không gian dị thường, để chúng ta né tránh bẫy chí mạng!"

"Nhưng chừng đó còn xa mới đủ, nguy hiểm chưa biết bên trong thật sự quá nhiều!"

"Nên sau khi vào trong, mọi người phải cố gắng đồng tâm hiệp lực, cùng nhau tìm bảo!"

Mọi người lần lượt biểu thái, đều nói không vấn đề.

"Được!" Vi Chi Dịch nói: "Ta biết, điều chư vị quan tâm nhất là vấn đề phân chia bảo vật!"

"Chúng ta phân chia công bằng… nếu gặp thần vật và thiên tài địa bảo số lượng nhiều, thì chia đều theo đầu người!"

"Nếu là thiên tài địa bảo cực kỳ hiếm, thì chia theo công lao lớn nhỏ!"

"Nếu vật thu được không thể chia cắt, thì người công lao lớn nhất lấy đi, rồi cho những người khác một số lượng bù đắp nhất định!"

"Chư vị thấy phương án phân chia này của ta thế nào?"

Hạ Nhân nói: "Ta không có vấn đề!"

Trình Mộc Sơn và Ấn Hiểu Nguyệt cũng nói không vấn đề.

Tiếp theo chính là tới mộ địa Vu tộc.

Cố thổ Vu Thần, nghiêm khắc mà nói nó không phải một bí cảnh, nên không có cái gọi là thời gian mở.

Muốn vào trong không dễ.

Vì nguyên trú dân trên cả Thiên Vu Đại Lục gần như toàn là Vu tộc, các chủng tộc khác tới, đều là khách qua đường vội vã.

Nên trên Thiên Vu Đại Lục, số lượng Vu tộc cực nhiều, thế nên, dọc quanh cố thổ Vu Thần cứ cách một quãng lại có một bộ lạc Vu tộc nhỏ tụ cư!

Cứ thế từng cái từng cái, như hạt châu trên dây chuyền nối thành một đường, phong toàn bộ tổ địa Vu tộc vào trong.

Mỗi bộ lạc Vu tộc nhỏ phụ trách tuần tra trong một quãng cự ly.

Nếu phát hiện có tu sĩ tuỳ tiện xông vào trong, trực tiếp kích sát.

Kẻ không kích sát được, cũng đều có thể nhanh chóng phát tin cầu viện.

Nên, cố thổ Vu Thần lại tương đối khép kín.

Muốn vào trong cũng rất đơn giản, đó là thuyết phục một đoạn Vu tộc canh giữ mộ địa nào đó, để họ cho qua, thả ngươi vào là được.

Chỉ cần họ đồng ý, mọi thứ đều dễ nói.

Nhưng cụ thể làm sao để họ đồng ý, thì cần một chút sức tưởng tượng.

Bên này Vi Chi Dịch sớm đã liên hệ được một nơi tụ cư Vu tộc, bốn người hợp đội xong, liền ngồi phi chu bay đi.

Tận dụng hết một trăm bốn mươi mấy năm, mới tới được nơi tụ cư Vu tộc mà Vi Chi Dịch nói.

"Xa quá!" Ngồi thuyền hơn trăm năm, Hạ Nhân cảm thấy cực kỳ khó chịu.

"Không xa đâu!" Vi Chi Dịch nói: "Dù sao đây là Thiên Vu Đại Lục, tuy không bằng một thần quốc về kích cỡ, nhưng cũng rộng lớn vô cùng, chút cự ly này thật không đáng gì!"

"Ồ đúng rồi… ta nói trước nha, tí nữa Vu tộc sẽ đòi chúng ta một chút thứ!"

"Chính là tinh huyết trên người chúng ta!"

"Không có ý gì khác, Vu tộc tu hành cần tinh huyết, xem như là tài nguyên tu luyện đi!"